

можемо тому допускати піякої проганини між політикою й моралю.

Коли хочемо об'єздавати, то мусимо бути уважними; мусимо навчити ся думати, але не мусимо бути цікавими. Бути мудрими, се наша мета. Всезнайство не робить щасливим.

О скілько можна, мусимо наші сили і відомості розвивати гармонійно. Не тілько духа, але й тіло. Наше образоване мусить бути як мога одноцільне, як мога гармонійне.

Мусимо вірити в постути, в те, що жите сімнадцять і загалу почувається, влюбленають ся, що йде що раз долинного. Хто вірить в постути, не буде нетерпічим. Поступати значить перемагати лихо. Перемагати лихо добром, се не так то і тяжко; тяжче буває перемогти добро лихим.

Чоловік з природи слабий, але в своїй основі не злий. Тому при спільній помочі можемо поступати наперед.

Правда любов опирається на надії. На надії вічного життя. Аж така любов, то правдива любов, бо вічне не може бути байдужим вічному. Вічність не починається аж по смерті, вона є вже тепер, в отсій, у кождій хвилині. І тоді нічого не відкладаємо до якоєїсь далекої вічності!

Внієшній зір у вічність не гордун матерією, тілом, бо дух, чевляв, то це виснє. Матерія, тіло також не марніця. Не матерія ай тіло є жерелом злого, тільки дух! Нечистота корінить ся не в матерії, не в тілі, але панує з духа.

Не будь перебою, але й не ханай ся занадто, бо ти-ж вічний. Обміркуй усю як слід, а чого сам не докінчиш, те вокають інші. Новочасний чоловік не має спокою тиї відлиху. Чого іншій не зробиш, те зробить інший, а коли ані ти того не зробиш, ай інхто іншій, то скажи собі, що й Бог також дбає про те, що створив.

Надія на вічне жите, єсь де корінь нашої віри в жите. Кажу віри, бо жите і праця основується на вірі. Скептицизм, сумнів і неіридані до праці. Але наша віра не може бути на далі сліпною, вона мусить мати новну підставу; ми можемо мати тілько одну віру, таку, що видержала огонь критики, отже переконане.

Отсе менше більше сума того, що я вибрав-би з обго-